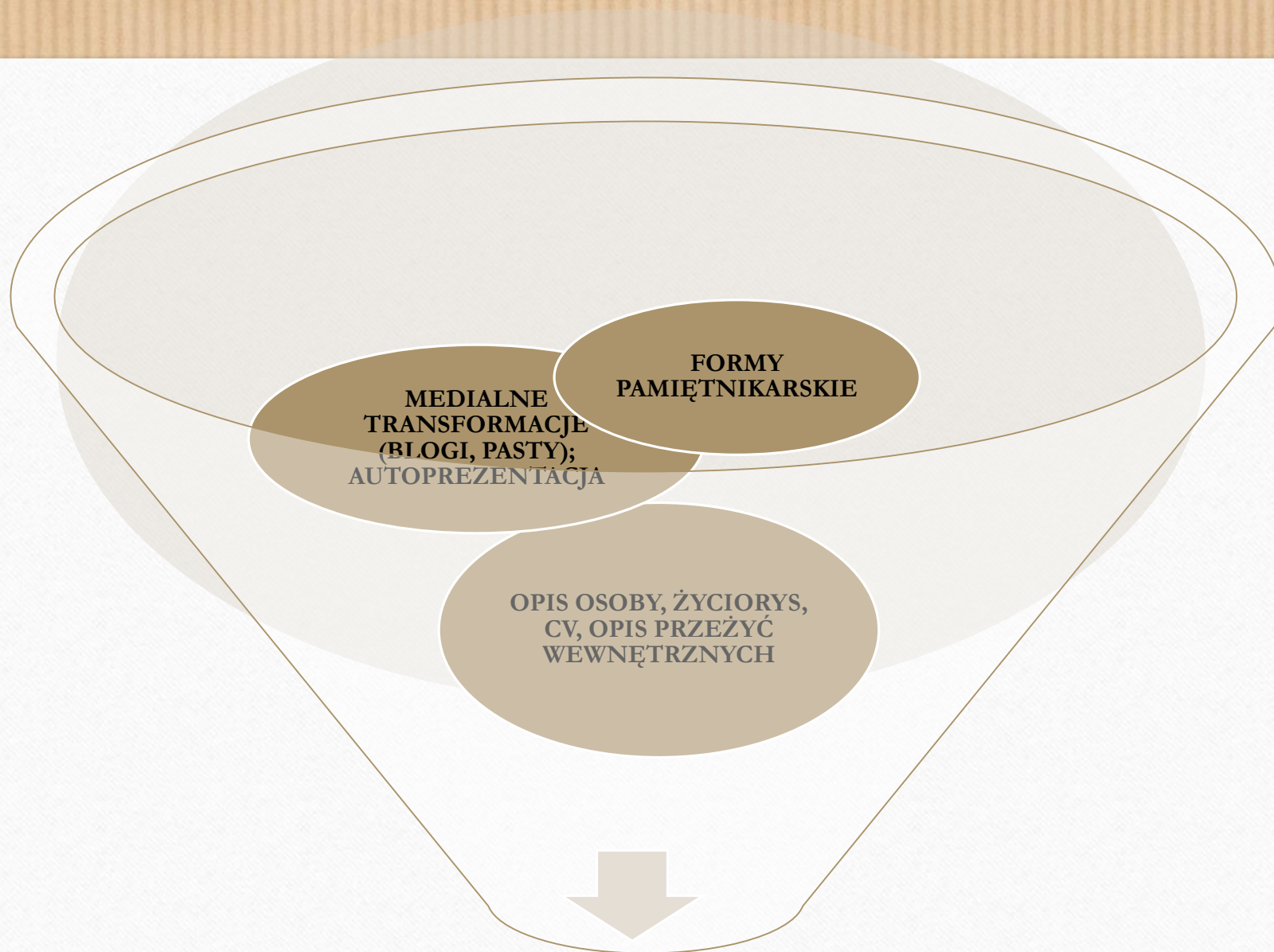

Szkolna autocharakterystyka w dobie neuronauki

ANETA GRODECKA

SZKOLNA AUTOCHARAKTERYSTYKA

3. Napisz wypowiedź, w której przedstawiś siebie. Zastosuj się do podanych wskazówek.

Opis osoby – schemat wypowiedzi

1. akapit informacje ogólne: jak się nazywam? ile mam lat? jak wyglądam?
jaka/jaki jestem? co lubię, a czego nie?
2. akapit zainteresowania: co chętnie robię? czym się interesuję? na co z przyjemnością poświęcam wolny czas?
3. akapit marzenia: do czego dążę? kim chcę zostać w przyszłości?
co pożytecznego pragnę zrobić dla siebie i innych?
4. akapit ocena: jak oceniają mnie inni? co o mnie mówią? co sama/sam myślę o sobie?

Między nami, klasa 7

- Autocharakterystyka to inaczej charakterystyka samego siebie, prezentacja własnych cech i upodobań. Aby napisać autocharakterystykę, warto się zastanowić nad tym, co o sobie chce się powiedzieć innym .
- Napisz autocharakterystykę, której mottem będą słowa Wisławy Szymborskiej „Jestem kim jestem. Niepojęty przypadek jak każdy przypadek”;
- Wyobraź sobie, że jesteś w pracowni malarskiej i zamawiasz swój portret. Zapisz rozmowę między tobą a artystą, w której na tyle szczegółowo siebie scharakteryzujesz, by artysta mógł w portrecie uwzględnić twoje cechy i upodobania.
- Wszystko się zmieniło. Do dzisiejszego popołudnia byłam/byłem... Napisz autocharakterystykę w formie wpisu do dziennika, uwzględniając opis zdarzeń, które w istotny sposób wpłynęły na zmianę twoich poglądów, upodobań, itp..

Materiał badawczy: prace zebrane w
roku szkolnym 2017/2018
uczniowie
w wieku 15-16 lat

Publiczne Gimnazjum Zakonu Pijarów im. Józefa Kalasancjusza w
Poznaniu

Opisy siebie

życiorys, wyliczenie cech, dziennik

pamiętnik

Kilka lat temu ćwiczyłam tylko z tego powodu, że się nie akceptowałam. Moje uda wydawały mi się za grube, brzuch zbyt wystawał, a piersi były za małe.

Unikałam wszelkich kontaktów z lustrem, byle tylko nie zobaczyć mojej niedoskonałej sylwetki. Przeżywałam kryzysy, głodowałam, stosowałam diety, codziennie płakałam tylko i wyłącznie z powodu niebycia perfekcyjną. [...]

Wszystko zmieniło się w zeszłym roku, kiedy po raz pierwszy usłyszałam od chłopaka, że jestem piękna. Pamiętam, że byłam w szoku i nie wiedziałam co powiedzieć. Od tego jednak momentu zaczęłam inaczej patrzeć na moje ciało i z największego wroga stało się ono moim przyjacielem.

wyliczenie cech (czas teraźniejszy)

- Jestem osobą o wybuchowym temperamencie. Bardzo szybko się irytuje, co potem odreagowuje na otaczających mnie osobach. Spowodowane jest to ciągłą potrzebą dominacji oraz chęcią kontrolowania wszystkiego. Poza tym jestem osobą inteligentną oraz sprytną. Zawsze potrafię znaleźć rozwiązanie w każdej sytuacji, nie przejmuję się niepowodzeniami, tylko próbuje jakoś inaczej podejść do problemów. Świadczy to również o moim szerokim spojrzeniu na otaczający mnie świat. Moją najlepszą cechą jest pozytywne nastawienie do życia. Codziennie jestem uśmiechnięta, wesoła i radosna. Potrafię znaleźć w każdej sytuacji coś optymistycznego. Wydaje mi się, że wiele osób docenia we mnie tę cechę i podziwia mnie za to.

wyznania

- Mimo tego, że czuję niesłychany strach przed życiem, przed nowymi ludźmi, tylko taniec i muzyka odrywają mnie od tego świata. Wyrywają mnie z siodeł złości [...] Kim więc jestem? Dla świata jestem nikim, dla przyjaciela bywam niepojętą tajemnicą, którą tak trudno zrozumieć. Dla siebie jestem małym, szarym człowiekiem.
- Ogólnie jestem wesoły, często się śmieje, potrafię być smutny. Zdarza mi się być chamskim i aroganckim. Lubię rap i hip-hop, najlepiej gdy „leci” głośno. Czytam wiele książek, najbardziej lubię przygodowe, fantasy. [...] Według mnie nie warto się mną interesować, jestem nieciekawą postacią.

Fragment dziennika

- Nie jestem jak moi rówieśnicy. Nie bawią mnie żarty o <<emo>>, <<o grubych>>, <<o samobójcach>>, <<o depresji>>, bo wtedy mam wrażenie, że każde ich słowo jest o mnie. Może się śmieję, ale potem łzy napływają mi do oczu. W takich momentach czuje wstręt na siebie, bo nie mogę być taka jak inni.

Autonarracje

Duże zróżnicowanie prac

chronologia

- Jednym z nich [wydarzeń] było rozpoczęcie edukacji. Wtedy dowiedziałem się, że życie to nie jest tylko zabawa, posiłek i spanie, a również ciężka praca, ból oraz smutek. Kolejną z sytuacji było pójście na stadion, na pierwszy mecz w życiu. Kiedy on się zaczął, już po chwili wiedziałem, że samemu nie można zrobić takich rzeczy, jakie da się wykonać w grupie. Mecz zakończył się wygraną mojej drużyny, jednak zobaczyłem kolejną z rzeczy, która wpłynęła na moje dalsze życie – ktoś musi przegrać, aby ktoś mógł wygrać. Ktoś musi doznać żalu, smutku, przygnębienia, dotkliwego bólu, aby ktoś mógł być dumny, uradowany, wesoły oraz doznać szczęścia.

wyznanie w stylu Gombrowicza...

Można o mnie na pewno powiedzieć to, że lubię zakładać maski. Ale nie takie prawdziwe, tylko maski życia. Maski, które ułatwiają życie. Rozmawiam z moimi rodzicami, którzy wychowywali mnie na chrześcijanina, często mówię nieprawdę. Mieszam fakty. Gdy tylko pojedę do szkoły, zakładam inną maskę. Z miłego chłopca, który czasem nawet słucha swoich rodziców, zamieniam się w aroganckiego, choć dumnego ucznia. Nauczyciele – kolejna maska. Sąsiedzi – jeszcze inna. Maski, maski i jeszcze raz maski. To one zbyt często definiują moją osobę i pozwalają innym na niesłuszne osady. A wszystko po to, by nie dać się nabrać na bycie sobą. [gimnazjalista, klasa 3]

narracja zmetaforyzowana

Szukam siebie. Gdyby istniała skrzynia, która zawierałaby wszystkie informacje o mnie to klucz znajdowałby się gdzieś w mojej przeszłości, albo go już całkowicie zgubiłem. [...] Opisywanie mojego charakteru jest jak opisywanie pogody – zawsze inny, lecz się powtarza, a gdy przyjdzie gwałtowna i niespodziewana zmiana to wszyscy się dziwią. Jednak dzisiejsza prognoza pogody, jak i najbliższa na parę lat, wskazuje na deszcz z małymi przejaśnieniami. [gimnazjalista, 2 klasa]

opowieść poetycka

Zobaczyłem łąkę pełną kwiatów. To były ważne kwiaty. Były wrażliwe i słabe, ale ich nasiona były przeszłością. Ja też chciałem mieć przeszłość. Zacząłem je zbierać. Niektóre wyglądały ładnie, ale były chore, zepsute. Zdrowe, dobre kwiaty starałem się zbierać, chociaż często myliłem je z zepsutymi. Spotkałem też kiedyś różę. Była naprawdę piękna. Postanowiłem ją zerwać. Ale ona miała kolce. Poraniły mnie głęboko. Ale to dobrze. Będę zawsze pamiętał, aby być ostrożnym. [gimnazjalista, klasa3]

mystyfikacja w stylu *pasty*

Już w wieku ośmiu lat ukradłem książkę ze szkolnej biblioteki. Udało mi się tak zatuszować sprawę, że nie zorientowali się, że to ja ją ukradłem. Od tego czasu zacząłem regularnie kraść, oszukiwać, ściągać [...] Ostatnim najważniejszym wydarzeniem było to kiedy trafiłem do więzienia na czas pół roku, nie było tak źle, dawali jedzenie. Znęcali się nad nami, ale dzięki temu stałem się bardziej towarzyski, złączyłem się w jedność z innymi więźniami, razem trenowaliśmy i współpracowaliśmy. [gimnazjalista, klasa 3]

wykres

W życiu jeszcze nie doświadczyłem tego co w grach. Informacje ogólne?
Jestem niski, pulchny, niezbyt towarzyski. Mam specyficzne postrzeganie ludzi
(jak w tym schemacie):

Rodzina

Przyjaciele

Inni

ja

Nie powiedziałem wszystkiego, bo po prostu nie starczyłoby mi czasu. Dzięki
za uwagę.

CEL ŚWIATOPOGLĄDOWY	OSIĄGNIĘCIA W RAMACH AUTOCHARAKTERYSTYKI
A. Przekonanie o prawdziwości wiedzy	Uczeń potrafi zdefiniować, czym jest autocharakterystyka, wymieniść jej cechy, rozpoznać tę formę w źródłach.
B. Przekonanie o wartości wiedzy	Uczeń potrafi wyjaśnić, czy jest autocharakterystyka, docenia walory tej formy i jej twórców, potrafi rozróżnić prosty opis od rozbudowanej formy narracyjnej, ale sam realizuje formę prostą, polegającą na sprawozdaniu, życiorysie, wizytówce.
C. Nastawienie do zastosowania wiedzy	Uczeń potrafi zastosować formę i skonstruować autocharakterystykę, scharakteryzować samego siebie w sposób pogłębiony, z elementami autorefleksji na temat własnej tożsamości.
D. System zastosowań wiedzy	Uczeń potrafi zaproponować i zaplanować formę opowieści o sobie samym, ocenić własne zachowania, spojrzeć na siebie z poczuciem dystansu i humoru. Zaproponowana forma jest sfabularyzowana lub poetycka.